

UZASADNIENIE

Przedmiot i przebieg postępowania

1. Pozwem z dnia 15 grudnia 2021 r. (data stempla pocztowego), uzupełnionym pismem z dnia 4 lutego 2022 r., powód, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., wniósł o ustalenie nieistnienia obowiązku zawarcia przez siebie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dla pojazdu marki P., model P. 4 o numerze rejestracyjnym (...) w okresie od 24 sierpnia 2020 r. do 16 września 2021 r. oraz o zasądzenie od pozwanego U. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda kosztów procesu. Powództwo oparte zostało na twierdzeniu, w okresie od 24 sierpnia 2020 r. do 16 września 2021 r. z przyczyn całkowicie niezależnych i niezawinionych (wpis w CEPIKu o uprzedniej kradzieży pojazdu) powód nie miał możliwości zawarcia umowy ubezpieczenia OC dla pojazdu marki P. o nr rej. (...). Ponadto wskazał, iż z uwagi na fakt, że nie korzystał z tego pojazdu w ww. okresie nie powstało żadne niebezpieczeństwo związane z możliwością spowodowania szkody, która zostałaby objęta ubezpieczeniem OC. (pozew, k. 3-6; pismo, k. 26-27)

2. W odpowiedzi na pozew z dnia 4 kwietnia 2022 r. pozwany U. (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W ocenie pozwanego powództwo jest bezzasadne, gdyż każdy posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC. Skoro powód był posiadaczem zarejestrowanego pojazdu, to był tym samym obowiązany do zawarcia umowy OC. Okolicznościami zwalniającymi powoda z tegoż obowiązku nie było zaś to, że w okresie od 24 sierpnia 2020 r. do 16 września 2021 r. nie korzystał faktycznie z pojazdu. Ponadto, w ocenie pozwanego, powód nie wykazał kiedy nastąpiło usunięcie wpisu z CEPIKu informacji o kradzieży pojazdu, który to wpis miał uniemożliwić mu zawarcie stosownej umowy ubezpieczenia OC. (odpowiedź na pozew, k. 44-46)

Ustalenia faktyczne

3. W dniu 23 sierpnia 2019 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nabyła od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. pojazd marki P. o nr rejestracyjnym (...). Pojazd ten był objęty obowiązkową umową ubezpieczenia OC w (...) S.A. za okres od 24 sierpnia 2019 r. godz. 10:18 do dnia 23 sierpnia 2020 r. W polisie jako podmiot ubezpieczający widniał (...) sp. z o.o.

(faktura VAT (...), k. 9; kopia polisy nr (...), k. 10-11; zeznania powoda w osobie E. J., k. 83-v.)

4. Decyzją Prezydenta (...) W. z dnia 10 września 2019 r. dokonano rejestracji pojazdu marki P. o nr rej. (...) na spółkę (...) sp. z o.o. oraz wydano dowód rejestracyjny o numerze i serii (...). W dniu 1 grudnia 2019 r. spółka wystąpiła do ubezpieczyciela z wnioskiem o cesję polisy nr (...) na siebie, na co ubezpieczyciel wyraził zgodę przesyłając potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia do polisy nr (...).

(decyzja nr AO.D.IX.5410. (...).2019.DL, k. 12; pismo (...) wraz z polisą nr (...), k. 13-15)

5. Przed upływem terminu, na jaki obowiązywało dotychczasowe ubezpieczenie pojazdu, (...) sp. z o.o. podjęła działania w celu zawarcia kolejnej umowy ubezpieczenia, tj. na okres od 24 sierpnia 2020 r. do 23 sierpnia 2021 r. Spółka powzięła wówczas informację agenta ubezpieczeniowego, z którym rozmawiała Prezes Spółki, iż na stronie historiapojazdu.gov.pl (ujawniającej wpisy w Centralnej Ewidencji Pojazdów) w dniu 7 listopada 2019 r. został ujawniony wpis, że pojazd ten jest kradziony.

(wydruk dokumentu ze strony internetowej www.historiapojazdu.gov.pl, k. 60-62; zeznania świadka K. J., k. 82v-83; zeznania powoda w osobie E. J., k. 83-v.)

6. W międzyczasie przedstawiciele spółki kontaktowali się z trzema agentami ubezpieczeniowymi (w Z., w P.) w celu ubezpieczenia pojazdu, w tym (...) S.A., poprzedniego ubezpieczyciela. Żaden z nich miał nie wyrazić jednak zgody

na zawarcie stosownej umowy ubezpieczenia OC, gdyż w bazie (...) widniała informacja, iż pojazd jest kradziony. E. i K. J. wywnioskowali z tego, że zawarcie umowy ubezpieczenia w ich sytuacji jest niemożliwe. Spółka kontaktowała się także z poprzednimi właścicielami pojazdu w celu wytłumaczenia tego wpisu, jednakże bez skutku. Dodatkowo za pośrednictwem adwokata spółka zwróciła się do Policji o wyjaśnienie sprawy. Następnie w dniu 24 sierpnia 2020 r. spółka złożyła w Prokuraturze Rejonowej W. – W. w W., wniosek o wykreślenie z CEPiKu powyższej informacji. W okresie braku ubezpieczenia pojazd samochód nie był przez spółkę używany. Nie została co do niego wydana procesowa decyzja o zatrzymaniu rzeczy na potrzeby postępowania karnego, ale funkcjonariusze Policji uprzedzali, że taka decyzja może zapaść w sposób niezapowiedziany każdego dnia.

(zeznania świadka K. J., k. 82v-83; wniosek z 24.08.2020, k. 16-17; zeznania powoda w osobie E. J., k. 83-v.)

7. W dniu 16 września 2021 r. sprawdzając informacje na stronie historiapojazdu.gov.pl (...) zauważyli, iż brak jest na niej jakiegokolwiek informacji na temat pojazdu. W związku z powyższym spółka się do agenta ubezpieczeniowego z wnioskiem o zawarcie umowy, który wyraził na nią zgodę. Umowa ubezpieczenia pojazdu o nr (...) została zawarta pomiędzy spółką a ubezpieczycielem (...) S.A. w dniu 16 września 2021 r. i obowiązywała do dnia 15 września 2022 r. Przy zawarciu ubezpieczenia nie pytano się E. J. o poprzedniego ubezpieczyciela i nie zwracano uwagi na brak ciągłości ubezpieczenia.

(kopia polisy nr (...), k. 18-20, zeznania świadka K. J., k. 82v-83, zeznania powoda w osobie E. J., k. 83-v.)

8. Pismem z dnia 8 listopada 2021 r. U. (...) (dalej: (...)) poinformował spółkę, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli w dniu 5 października 2021 r. nie zidentyfikował w ogólnopolskiej bazie polis komunikacyjnych, umowy ubezpieczenia OC przypisanej do pojazdu marki P. o nr rej. (...) w okresie od 1 stycznia 2021 r. do 15 września 2021 r. Jednocześnie zobowiązał spółkę, w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma, do przesłania do (...) dokumentów potwierdzających spełnienie tego obowiązku lub jego nieistnienia, a w przypadku niespełnienia tego obowiązku – do uiszczenia opłaty karnej w wysokości 5 600 zł.

(kopia wydruku z systemu zawiadomienia (...) z 05.10.2021 r. dot. kontroli, k. 51; pismo (...) z 08.11.2021 r., k. 7-8)

9. Obecnie pojazd znajduje się w garażu w miejscu zamieszkania prezesa. W systemie (...) nadal widnieje informacja, iż przedmiotowy pojazd jest kradziony.

(zeznania świadka K. J., k. 82v-83; zeznania powoda w osobie E. J., k. 83-v.)

Omówienie dowodów

10. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów. Żadna ze stron nie podważała autentyczności wskazanych dokumentów ani prezentowanych w nich treści. Ponadto Sąd oparł swoje ustalenia także na przeprowadzonych dowodach z zeznań świadka K. J. oraz dowodu z przesłuchania strony powodowej, reprezentowanej przez E. J.. Dowody te w istocie stanowiły potwierdzenie faktów ustalonych na podstawie załączonych dokumentów.

11. Sąd uznał je wiarygodne w części. Zarówno świadek jak i występująca w imieniu powoda prezes zarządu powodowej spółki przedstawili z własnej perspektywy okoliczności, ich zdaniem, braku możliwości zawarcia obowiązkowej umowy ubezpieczenia OC pojazdu marki P. o nr rej. (...). Wskazali bowiem, iż po uzyskaniu z bazy (...) informacji o tym, że pojazd jest pojazdem kradzionym, zwracali się do trzech różnych agentów ubezpieczeniowych w celu objęcia pojazdu nową umową ubezpieczenia OC. Mimo usilnych starań mieli oni otrzymać zwrotną odpowiedź o braku możliwości zawarcia takiej umowy do czasu, kiedy w bazie (...) będzie widniał wpis o kradzieży. W ocenie Sądu przedstawione wyjaśnienia w tej sprawie, niepotwierdzone dodatkowo żadnych innym źródłem dowodowym w postaci np. pisma sporządzonego przez ubezpieczyciela wyraźnie odmawiającego powodowi zawarcia obowiązkowej umowy OC, stawiają w wątpliwość twierdzenia strony powodowej o obiektywnej niemożności zawarcia takiej umowy. Nie jest to równoznaczne z oceną, że zeznania świadka czy Prezesa powodowej spółki były nieszczerze. Przeciwnie,

zdaniem Sądu świadek i E. J. relacjonowali zgodnie ze swoimi spostrzeżeniami i odczuciami. Szczerść ich zeznań nie zmienia jednak tego, że ich zdolności pamięciowe albo komunikacyjne mogą być zawodne (jak u każdego człowieka), a rzeczywista treść rozmów z agentami/pośrednikami ubezpieczeniowymi odbiegała od tego, co zapamiętali i zrozumieli świadek i prezes powódki. Wydaje się bardziej prawdopodobne, że ich twierdzenia o niemożliwości zawarcia umowy ubezpieczenia wynikają z nieporozumienia albo wprowadzenia w błąd przez agentów/pośredników ubezpieczeniowych. W sytuacji, w której ubezpieczyciel odmawia zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC, należałoby się spodziewać istnienia pisma wyjaśniającego przyczyny takiej wyjątkowej odmowy. Odmawianie zawarcia umowy wyłącznie w formie ustnej (przez agentów lub pośredników, z którymi Prezes powodowej spółki lub jej mąż mieli kontakt) sugeruje natomiast, że decyzja o niezawarciu umowy należała do konkretnego agenta/pośrednika, a nie zakładu ubezpieczeń. Nie wiadomo bowiem, które zakłady ubezpieczeń odmówiły zawarcia umowy ubezpieczenia – państwo (...) nie mają takiej wiedzy, bo przecież rozmawiali tylko z agentem/pośrednikiem. Być może on sam nie miał wiedzy na temat możliwości zawarcia umowy ubezpieczenia w opisanej przez powodową spółkę sytuacji i bazując tylko na braku doświadczenia z podobnymi przypadkami uznał, że jest to niemożliwe. Być może udzielenie informacji o odmowie zawarcia umowy ubezpieczenia wynikało tylko z tego, że agent/pośrednik nie był umocowany przez ubezpieczyciela do zawarcia umowy w takiej sytuacji, bądź też widział w tym brak korzyści albo zagrożenie dla siebie samego, stąd wygodniej było mu przekonać państwa (...), że nie mają szans na zawarcie umowy ubezpieczenia. Te wszystkie nasuwające się wątpliwości nie pozwalają na dokonanie ustalenia, że zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC przez spółkę w okresie objętym pozwem było obiektywnie niemożliwe.

12. Ponadto Sąd pominął na podstawie art. 235² § 1 i 6 k.p.c. dowód z zeznań świadka E. K. z uwagi na niewskazanie adresu świadka przez pozwanego, na który Sąd mógłby wysłać wezwanie do stawienia na rozprawie. Należy bowiem zauważyć, iż przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują zobowiązania przeciwnej strony sporu do podania informacji potrzebnych do przeprowadzenia dowodu, wnioskowanego przez jedną z nich. Dlatego też Sąd przyjął, iż strona pozwana nie uzupełniła w terminie braku formalnego wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania tego świadka tj. podania adresu świadka, co nastąpiło zarządzeniem z dnia 11 lipca 2022 r. (k. 64), a co w sposób oczywisty uniemożliwia jego przeprowadzenie. W związku z powyższym dowód ten został pominięty.

Ocena prawna

13. Powództwo podlegało oddaleniu.

Interes prawny w wytoczeniu powództwa

14. Podstawę żądania powoda stanowił art. 189 k.p.c. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny jest więc warunkiem badania zasadności żądania powoda (tak: Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 listopada 1996 r., III CZP 115/96).

15. Interes prawny jest to interes dotyczący szeroko rozumianych praw i stosunków prawnych. Występuje wówczas, gdy istnieje niepewność prawa lub stosunku prawnego zarówno z przyczyn faktycznych, jak i prawnych. Niepewność ta może być wynikiem spodziewanego kwestionowania prawa lub kwestionowania stosunku prawnego. Aby zatem powód skutecznie mógł powołać się na interes prawny powinien on wykazać, że oczekiwane rozstrzygnięcie wywoła takie skutki w stosunkach między stronami, w następstwie których ich sytuacja prawna zostanie określona jednoznacznie i tym samym wyeliminowane zostanie, wynikające z błędnego przekonania, co do przysługiwania powodowi określonych uprawnień, ryzyko naruszenia w przyszłości jego praw (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2002 r., II CKN 919/99).

16. W realiach niniejszej sprawy, należy uznać, że powód udowodnił i należycie wykazał, iż posiada interes prawny. Powód otrzymał pismo o nałożeniu przez pozwanego na niego opłaty za brak ubezpieczenia pojazdu w ramach ubezpieczenia OC i wezwaniu go do zapłaty kwoty 5 600 zł z tego tytułu. Mając więc wątpliwości co do tego, czy

faktycznie jest on obowiązany do uiszczenia na rzecz (...) ww. kwoty, powód mógł więc wystąpić z powództwem w kształcie określonym w treści pozwu.

Ocena zasadności żądania pozwu

17. W niniejszej sprawie powód żądał ustalenia nieistnienia po jego stronie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC dla pojazdu marki P., model P. 4 o numerze rejestracyjnym (...) w okresie od 24 sierpnia 2020 r. do 16 września 2021 r., wskazując, iż brak zawarcia takiej umowy wynikał z okoliczności od niego niezależnych.

18. Pozwany zaś podnosił, iż powód jako właściciel zarejestrowanego pojazdu mechanicznego ma obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC, zaś sam fakt braku faktycznego korzystania z pojazdu w okresie objętym pozwem w istocie tego obowiązku nie wyklucza.

19. Zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczycieli komunikacyjnych (dalej: ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych), ubezpieczający zawiera umowę ubezpieczenia obowiązkowego z wybranym zakładem ubezpieczeń, wykonującym działalność ubezpieczeniową w zakresie tego ubezpieczenia. Jednocześnie zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w grupach obejmujących ubezpieczenia obowiązkowe nie może odmówić zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, jeżeli w ramach prowadzonej działalności ubezpieczeniowej zawiera takie umowy ubezpieczenia.

20. Obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC pojazdu posiada nie tylko ugruntowane uzasadnienie prawne w przepisach prawa krajowego, ale wynika także z bogatego orzecznictwa TSUE. Odnosząc się co do zakresu obowiązkowego ubezpieczenia pojazdów mechanicznych, Trybunał orzekł bowiem, iż mając na uwadze art. 3 dyrektywy 2009/103/WE, zawarcie umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych w odniesieniu do pojazdu zarejestrowanego w państwie członkowskim jest obowiązkowe dopóty, dopóki pojazd ten nie zostanie w należyty sposób wycofany z ruchu, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego (tak: wyrok TSUE z dnia 29 kwietnia 2021 r., C-383/19 w sprawie Powiat (...) p. U. (...)). Obowiązek taki otrzymuje się również w przypadku, gdy dany pojazd jest w dalszym ciągu zarejestrowany w państwie członkowskim i jest zdolny do jazdy, lecz w związku z decyzją jego właściciela, który nie ma już zamiaru go prowadzić, pozostaje zaparkowany na terenie prywatnym (tak: wyrok TSUE z dnia 4 września 2018 r., C-80/17 w sprawie (...) G. A. p. A. D. P. M. J. i inni). Z powyższego wynika więc, iż nawet faktycznie niekorzystanie z pojazdu i umieszczenie go na terenie prywatnej placówki, np. w garażu nie jest wyznacznikiem braku obowiązku ubezpieczenia pojazdu.

21. Odnosząc powyższe rozważania do niniejszej sprawy należy w pierwszej kolejności stwierdzić, iż w polskich przepisach prawa nie istnieje wyraźna podstawa do wyłączenia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, która miałaby zastosowanie w okolicznościach niniejszej sprawy. Obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC wynika bowiem wprost z treści przytoczonego już art. 5 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, jak również z art. 23 tej ustawy, w którym stwierdzono, iż posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Co istotne, zakład ubezpieczeń, do którego ubezpieczający zwraca się z prośbą o zawarcie stosownej umowy, nie może odmówić ubezpieczenia pojazdu (art. 5 ust. 2 ustawy). Ponadto art. 5a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych stanowi, że jeśli zakład ubezpieczeń otrzymał ofertę zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, brak odpowiedzi w terminie 14 dni poczytuje się za jej przyjęcie. Instytucja tzw. milczącego zawarcia umowy ubezpieczenia, o której mowa w art. 5a ww. ustawy, wprowadza więc mechanizm dorozumianego zawarcia umowy ubezpieczenia w sytuacji braku odpowiedzi na ofertę poszukującego ochrony w terminie 14 dni od jej otrzymania. Oznacza to w praktyce, iż jeżeli powodowa spółka zwróciłaby się do ubezpieczyciela o zawarcie umowy OC, to brak udzielenia odpowiedzi w ww. terminie ze strony ubezpieczyciela poczytywałoby się za przyjęcie oferty ubezpieczającego, co w konsekwencji prowadziłoby do jej zawarcia.

22. Jak wspomniano powyżej, ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych nie wymienia przesłanek, na podstawie których ubezpieczyciel mógłby odmówić zawarcia umowy OC. Przepisy prawa sytuacji, w której zawarcie umowy ubezpieczenia nie byłoby obiektywnie możliwe, nie przewidują. Jeżeli więc pozwany bezpodstawnie uchylałby się od zawarcia umowy ubezpieczenia, to powód mógłby oczywiście domagać się sądownie zawarcia takiej umowy. W takim przypadku obciążenie powoda opłatą karną przez (...) z tytułu braku obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu stanowiłoby szkodę wyrządzoną przez bezprawne działanie ubezpieczyciela. Nie można natomiast przyjąć, że taka odmowa zwalnia z obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC. Dlatego też już z tej przyczyny powództwo winno zostać oddalone.

23. Dodatkowo z przedstawionego materiału dowodowego w sprawie nie wynika, aby powód w sposób przekonujący wykazał obiektywną niemożliwość zawarcia umowy ubezpieczenia. Z uwagi na to, że czynności ubezpieczycieli są przez prawo obszernie uregulowane, wykazanie, że ubezpieczyciel odmówił zawarcia umowy ubezpieczenia wymagałoby przedstawienia jakiegoś oświadczenia wydanego przez ubezpieczyciela, w którym zainteresowany wyraziłby wprost, że nie wyraża woli zawarcia z powodem umowy ubezpieczenia samochodu, ewentualnie potwierdzenia tego faktu poprzez zeznania świadków – osoby, które informowały państwa (...) o niemożliwości zawarcia umowy ubezpieczenia.

24. W ocenie Sądu powód nie sprostał jednak ciążącemu na nim obowiązkowi wykazania tych okoliczności. Zeznania świadka jak i strony powodowej nie dają bowiem gwarancji co do tego, że ubezpieczalnie rzeczywiście odmówiły powodowi zawarcia umowy ubezpieczenia OC. Sąd nie przeczy temu, że powód kontaktował się z różnymi agentami ubezpieczeniowymi, jednakże brak jakiegokolwiek potwierdzenia odmowy zawarcia umowy na piśmie, powoduje, że strona powodowa nie udowodniła, aby ubezpieczyciel (czy też ubezpieczyciele – nie wiadomo, jakimi ofertami ubezpieczalni dysponowali ci agenci) kategorycznie odmówił zawarcia umowy ubezpieczenia OC. Jak już wspomniano możliwa jest bowiem sytuacja, że to agent wprowadził spółkę w błąd, bądź tylko sugerował odmowę zawarcia umowy przez ubezpieczyciela czy poinformował o jakichś trudnych warunkach do spełnienia, co spółka uznała za równoznaczne z odmową zawarcia umowy ubezpieczenia. Powyższe rozważania nasuwają więc istotne wątpliwości, których nie był w stanie rozwiać żaden inny dowód przedstawiony w sprawie. W takiej sytuacji, jak opisana w niniejszej sprawie, nie można więc mówić o obiektywnej niemożliwości zawarcia umowy OC.

25. Sąd nie podziela także argumentacji strony powodowej, iż w związku z brakiem faktycznego korzystania z pojazdu nie powstało żadne niebezpieczeństwo związane z możliwością spowodowania szkody, która zostałaby objęta ubezpieczeniem OC. O ile Sąd nie przeczy temu, że w związku z otrzymaną informacją przez powoda, że pojazd przez niego jest pojazdem kradzionym, postanowił on pozostawić go na terenie swojej posesji i nie korzystać z niego, aż do momentu wyjaśnienia okoliczności jego ewentualnej kradzieży, to sam fakt, iż samochód ten nie był używany nie oznacza, że nie powinien on zostać ubezpieczony. To nie powstanie szkody albo aktywne uczestniczenie przez pojazd w ruchu drogowym implikuje konieczność jego ubezpieczenia. Obowiązek ten, w przypadku powoda, ukształtował się już w momencie nabycia pojazdu. Skoro więc, w dniu kiedy spółka stała się właścicielem pojazdu, tj. w dniu 23 sierpnia 2019 r. obowiązywała ważnie zawarta umowa ubezpieczenia OC pojazdu, obowiązkiem powoda było dopilnowanie, by po dniu kiedy ta umowa przestanie obowiązywać, tj. 23 sierpnia 2020 r., zawrzeć kolejną umowę, która czyniłaby zadość obowiązkowi ubezpieczającego, wynikającego m.in. z treści art. 5 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Jeśli ubezpieczyciele czyniliby bezprawne przeszkody do zawarcia takiej umowy, powodowa spółka mogłaby wystąpić przeciwko nim z powództwem o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli.

26. Podsumowując - powód nie wykazał, aby zawarcie umowy ubezpieczenia OC, w okolicznościach niniejszej sprawy, było obiektywnie niemożliwe do zrealizowania. Taka niemożliwość nie została zresztą przewidziana w przepisach prawa, które ani nie pozwalają ubezpieczycielowi odmówić zawarcia umowy z powołaniem się na to, że pojazd jest kradziony, ani nie zwalniają z obowiązku ubezpieczenia pojazdów, których ubezpieczenia odmówił ubezpieczyciel. Z tego też powodu, powództwo zostało oddalone.

Koszty postępowania

27. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Skoro powód jest przegrywającym w niniejszej sprawie, więc to na nim spoczywał ciężar zwrotu poniesionych przez pozwanego kosztów procesu. Z tego powodu Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego łącznie kwotę 1 817 zł, na którą składała się: opłata od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (1 800 zł – na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie (art. 98 § 1¹ k.p.c.).

Zarządzenie:

(...)